

Sigrun Okkenhaugs begravelse

fant sted mandag på Okkenhaug kirkegård under meget stor deltagelse. Tunet på Okkenhaug var fra tidlig på formiddagen fylt av slekt, venner og granner som kom for å følge henne på hennes siste ferd. Sørgehøitideligheten i kirken blev åpnet med «Benedictus» av Max Reger med avdødes sønn Paul Okkenhaug ved orglet. Sangerinnen Ingrid Vasseljen sang «Våren» av Grieg. Prost Hauge holdt en gripende tale over Romerbrevet 8, 28: Alt tjener den til gode som elsker Gud. — Det blev lagt en rekke kranser på båren, bl. a. fra Den norske Forfatterforening og fra Trøndelag og Møre krets av N.K.S., og fra Levanger og omegns kvinneverd.

Prost Hauge forrettet ved alteret. Kisten blev båret til graven av fem av Sigrun Okkenhaugs sønner og hennes bror.

„Hordaleus Blad“, 7/9-39.
nr. 102.

Sigrun Okkenhaug

blev mandag gravlagt på Okkenhaug kirkegård under stor deltagelse. Sørgehøitideligheten blev åpnet med Benedictus av Max Reger med avdødes sønn Paul Okkenhaug ved orglet. Sangerinnen Ingrid Vasseljen sang Våren av Grieg. Etter sa'men «Jesus det eneste» holdt prost Hauge en gripende tale over Romerbrevet 8, 28: Alt tjener den til gode som elsker Gud. Etter talen blev sunget «Den siste skilnad er vel sår». Det blev lagt en rekke kranser på båren. — Fra Frol NKS ved prost Hauge, fra granner ved Bakkehuset og fra mållaget Andvake ved lærer Dillan, fra granner i Okkenhaug krets ved gårdbruker Severin Matberg, fra gamle granner i Nordbygda ved lærer Munkeby, fra Trøndelag og Møre krets av NKS ved fru Eik-Næss, fra Steinkjer vinstrekvinnelag ved fru Gunda Skjerve, fra Den norske forfatterforening og fra Inge Krokann ved forfatteren Louis Kvalstad, fra Jul i Trøndelag og Inntrønderlaget ved inspektør Arne Lindgard, fra Frol husmorlag ved fru Louise Heimbeck. Det såes ellers en hel del kranser bl. a. fra

Bruborg helselag, Levanger og omegns kvinneråd, Frol venstrelag, Bondeungdomslaget i Levanger og Innherad helseheim.

Prost Hauge forrettet ved alteret. Til slutt sang Ingrid Vasseljen «De hundre violiner», og til tonene av «Innledningskyriet» til Bachs h-moll messe blev kisten båret til graven av fem av Okkenhaugs sønner og hennes bror.

„Julia Tidend“, Bergen, 7/9-1939.
nr. 207

Dødsbudet um Sigrun Okkenhaug

kom uventa på alle. Det var heilebløding som gjorde slutt på livet hennar, lydde den triste melding fra Levanger.

Sigrun Okkenhaug var ei av dei positive forfatterinnone. I mange år hadde ho vore sers produktiv. Kven minnest ikkje ei mengd noveller o. l. frå hennar hånd i magasin og jolehefte, artiklar i dagspressen m. m.? Men mest vil ho leva att i dei meisterlege og vakre barneforteljningane. Dei er mange i talet no. Me nemner ei perla som «Den vane skåla» som kom i 1935. Ho skreiv problemromanar og, og dei hadde visshøvt poeng, dei liksom novellone. Eit skodespel av henne hev vore spela på Trøndelag Teatar.

Det aller meste ho skreiv, var på nynorsk. Berre eit par av dei siste bøkene hennar kom på bokmål. Norsk mål nytta ho alltid privat, og når ho heldt foredrag. For ho var ei aktiv kvinna. Attåt at ho var ei god husmor heime på gården og skulde vakta ein stor barneflokk, var ho med i bygdestyring, i kvinnesaksarbeidet o. a.

Saknet etter trønderkvinna Sigrun Okkenhaug kjennest ikkje berre i heimen. Dei mange som las bøker og artiklar av henne, kjem og til å merkja tomromet.

Sigrun Okkenhaug

er død, 50 å gammel. Eit nytt tungt tap for nynorsk bokheim. Sigrun Okkenhaug skreiv bøker og bladstykke på bokmålet og. Men det er først og fremst dei nynorske bøkene og forteljningane hennar som har gjort henne kjent og elska mellom barn og ungdom over heile landet.

Barnebøkene hennar er mellom dei aller fremste i den nynorske bokheimen, ho er klassiskar alleiende. Men ho hadde mykje på hjarta emø. Og vi ville sikkert enno ha fått mykje verdfullt frå hennar hand, om ho hadde fått levedagar.

„Åkerstusposten“, 9/9-1939.
nr. 194.

Sigrun Okkenhaugs gravferd

i Frol vart ei gripande vakker syrgjehøgtid. Okkenhaug kyrkje var fylt til siste sess, og det lavde med kranser og blomar.

Høgtida tok til med Max Regers Benedictus som organist Paul Okkenhaug spela på orglet, og songarinna Ingrid Vasseljen song Våren av Grieg.

Prost Hauge heldt ei fin og varm tale over Romerbrevet 2, 28: Alt tener den til gode som elsker Gud. Fyre tala song lyden «Jesus det einaste», etter tala «Den siste skilnad er vel sår».

Det vart lagt ei mengd kranser på båra, m. a. frå Den Norske Forfatterforening ved Louis Kvalstad, frå mållaget Andvake, Bondeungdomslaget i Levanger, Frol vinstrelag, Steinkjer vinstrelag, Steinkjer vinstrekvinnelag, Inntrønderlaget, frå ymse sanitetslag og husmorlag m. fl.

Til slutt song Ingrid Vasseljen «De hundre violiner» og til tonene av Bachs h-moll-messe bar 5 av sønene åt Sigrun Okkenhaug og bror hennar kista til grava.

Husmorstevnet i Grong samlet 200 deltakere.

Aarsmøte av Trøndelag krets av Norges Husmorforbund ble holdt på Namdal Folkehøgskole i Grong søndag under ledelse av formannen fru Gunda Skjerve. Det var ca. 200 deltakere i møtet. Fru Fosslund, Grong, ønsket deltakerne velkommen. Fru Skjerve ga i sin velkomsttale til forsamlingen et oversyn over det arbeide som var gjort siste år. Hun uttalte bl. a. at kretsen nå kan se tilbake på 6 års virke og mye godt arbeide.

Fruen minnet i vakre og gripende ord om avdøde fru Sigrun Okkenhaug og talte om det store arbeide fru Okkenhaug har lagt ned for husmorforbundet og ønsket signing og fred over hennes minne.

Oppropet over utsendingene viste at 16 lag av 42 var representert. Aarsmeldingen ble referert og vedtatt med et par små merknader. Regnskapet ble godtatt. Gruppemeldingene viste at det var dannet flere nye grupper i kretsen. Fru Moholt, Levanger, la fram krav om at møtene i lagene burte begynne med andakt.

Fru Moholt innledet til diskusjon om: Hva skal kretslosteriets penger brukes til? Det var 700 kroner i overskott på lotteriet. Styret satte fram forslag om at pengene skulle brukes til husmorlagenes arbeidsformål. Fru Michelet foreslo at de skulle brukes til opplysningsfond for Nord-Trøndelag.

Fru Skjerve ble gjenvalgt som formann.

Fru Hovik kåserte så om en tur til Østersund.

Kretskontingenten ble vedtatt forhøyet med 10 øre til 25-35 øre.

Fru Michelet holdt deretter et kort foredrag om bruken av distriktets egen produksjon. Det måtte bli et slagord som ble etterlevd dette at trønderne skulle bruke trønderiske varer.

Det ble så holdt fellesmiddag i skolens spisesal. Det ble vedtatt å sende fru Øvergård et hilsnings telegram. Derpå ble sunget en sang som var diktet for fru Øvergård.

Fru Gunderud minnet om den uhyggelige verdenssituasjon og manet til samhold mellom de som er i forbundet.

Efter middagen holdt fru fylkeslæge Grimm et ypperlig foredrag om kontrollstasjoner for barne- og morshjelpen og den betydning dette har for folket. Hun foreslo at husmororganisasjonene skulle gå inn for kontrollstasjonene og gå i samarbeide med sanitetsforeningene og sykepleierorganisasjonene om dette. Fru Nella Gustad holdt foredrag om Nansenskolens første kurs. Det ble dessuten gitt referat fra Nordens Husmorforbunds møte i Finnland, fort. Adresseavisen.

På festmøtet om kvelden holdt fru Nærup Gunderud en strålende festtale, hvor hun på bredt grunnlag kom inn på de mange og tunge oppgaver som husmødrene får i en tid som denne, og kom inn på organisasjonens store betydning for det byggende og utviklende arbeide til gagn for heimane, landet og folket. Det var hyggelig fest og deltakerne var begeistret over arrangemen-

tet. Det ble fr amange holdt fram at dette kretsmøte var av overordentlig stor betydning og ville gi rike resultater.

200 husmødre møtes i Grong.

Arsmøte av Trøndelag krets av Norges Husmorforbund

blev holdt på Namdal Folkehøgskole i Grong igår under ledelse av formannen fru Gunda Skjerve. Det var ca. 200 deltagere i møtet. Fru Fosslund, Grong, ønsket deltagerne velkommen. Fru Skjerve gav i sin velkomsttale til forsamlingen et oversyn over det arbeide som var gjort siste år. Hun uttalte bl. a. at kretsen nu kan se tilbake på 6 års virke og meget godt arbeide.

Fruen minnet i vakre og gripende ord om den avdøde fru Sigrun Okkenhaug og talte om det store arbeide fru Okkenhaug har lagt ned for husmorforbundet og ønsket signing og fred over hennes minne.

Oppropet over utsendingene viste at 16 lag av 42 var representert. Aarsmeldingen blev referert og vedtatt med et par små bemerkninger. Regnskapet blev godtatt. Gruppemeldingene viste at det var dannet flere nye grupper i kretsen. Fru Moholt, Levanger, fremla krav om at møtene i lagene burde begynne med andakt.

Fru Moholt innledet til diskusjon om: Hvad skal kretslosteriets penger brukes til? Det var 700 kroner i overskudd på lotteriet. Styret satte frem forslag om at pengene skulde brukes til Husmorlagenes arbeidsformål. Fru Michelet foreslo at de skulde brukes til opplysningsfond for Nord-Trøndelag.

Fru Skjerve blev gjenvalgt som formann.

Fru Hovik kåserte så om en tur til Østersund.

Kretskontingenten blev vedtatt forhøjet med 10 øre til 25-35 øre.

Fru Michelet holdt deretter et kort foredrag om bruken av distriktets egen produksjon. Det måtte bli et slagord som blev efterlevd dette at trønderne skulde bruke trønderiske varer.

Det blev så holdt fellesmiddag i skolens spisesal. Det blev vedtatt å sende fru Øvergård et hilsningstelegram. Derpå blev sunget en sang som var diktet for fru Øvergård.

Fru Gunderud minnet om den uhyggelige verdenssituasjon og manet til samhold mellem de som er i forbundet.

Efter middagen holdt fru fylkeslæge Grimm et ypperlig foredrag om kontrollstasjoner for barne- og morshjelpen og den betydning dette har for folket. Hun foreslo at husmororganisasjonene skulde gå inn for kontrollstasjonene og gå i samarbeide med sanitetsforeningene og sykepleierorganisasjonene om dette. Fru Nella Gustad holdt foredrag om Nansenskolens første kurs. Det blev dessuten gitt referat fra Nordens Husmorforbunds møte i Finnland.

På festmøtet om kvelden holdt fru Nærup Gunderud en strålende festtale, hvor hun på bredt grunnlag kom inn på de mange og tunge oppgaver som husmødrene får i en tid som denne, og

„Nord-Trøndelags Amtstidende“,
19/9-34. nr. 109.

Nord-Trøndelag krets av Norges husmorforbund

holdt lørdag og søndag sitt krets- møte på Grong folkehøiskole under ledelse av kretsformannen, fru Gunda Skjerwe, Levanger. Fra 16 av kretsens 42 lag var møtt representanter.

Ved møtets åpning holdt kretsformannen en minnetale over avdøde fru Sigrun Okkenhaug.

Av årsmeldingen fremgikk bl. a. at det i årets løp var stiftet 3 nye lag, så lagtallet er øket fra 39 til 42 lag, og de har tilsammen 1434 medlemmer.

Årsmelding og regnskap blev godkjent. Det blev gitt meldinger fra de enkelte grupper og lag ved formennene. Kassereren, fru Rønning, redegjorde for kretslosteret, som viste et overskudd av kr. 729.82.

Som kretsformann gjenvalgtes fru Gunda Skjerwe, likeså fru Nella Gustad til næstformann, fru Ingeborg Rønning som kasserer og fru Anna Bremer som sekretær. Styremedlemmer ellers er fru Gunvor Brandtzæg, fru Ragna Moholdt og fru Kalla Mørkved.

„Imherreds Tidende“, Verdal.
8/9-34. nr. 77

Sigrun Okkenhaugs begravelse

foregikk mandag under stor deltagelse. Prost Hauge forrettet. Det var sang av sangerinnen Ingrid Vasseljen og avdødes sønn organist Paul Okkenhaug satt ved orglet. Det blev lagt på kisten en rekke kranser, bl.a. fra Frol NKS ved prost Hauge, fra Trøndelag og Møre krets av NKS ved fru Eik-Nes, fra Den norske forfatterforening ved forfatteren Louis Kvalstad, fra Frol husmorlag ved fru Louise Heimbeck. Og mange, mange flere. Kisten blev båret fra Okkenhaug kapell til graven av fem av Okkenhaugs sønner og hennes bror.

kom inn på organisasjonens store betydning for det byggende og utviklende arbeide til gagn for helmenes, landet og folket. Det var hyggelig fest og deltagerne var begestret over arrangementet. Det blev fra mange holdt frem at dette kretsmøte var av overordentlig stor betydning og vilde gi rike resultater.

„Varden“, Lillegg, 21/9-1934.

Sigrun Okkenhaug.

Samstundes som nynorsken går sin seiersgang i krinsavrøystingane, — no er meir enn halvparten av landsens folkeskule på bygdene komme på norsk målgrunn, — lid vår norske sak det eine stor-tapet etter det andre. Det er ikkje lenge sia Sven Møren døydde. Han vart fylgt av sin nære ven Oskar Bråten. Straks etter spurdest det frå Trøndelag at Sigrun Okkenhaug var død. Og no veit vi at Olav Duun var og ikkje er meir mellom oss levande. Olav Duun, — den andre av Oskar Bråtenes vener. Duun hadde berre ein.

Her skal eg tala litt um Sigrun Okkenhaug. Som Olav Duun døydde ho av slag. Ho hadde vore på ei ferd til Klebu og etterpå det i Snåsa for å helse på skyldfolk. Det var der ho fekk de, hjerneslag som ende dagane hennar. Og for mange mange landet rundt var det eit syrgjebod.

Sigrun Okkenhaug var fødd 1889, dotter til den kjende-skulemannen Arne Vestrum. Ho var gift med bonden Fredrik Okkenhaug i Frol. Okkenhaug-garden er ein av dei største i bygda, og ein storgard i ei Trøndelagsbygd sei er noko. Eg har vore der. Bilen førde meg frå Levanger op gjennom lier og somtid stride bakkar. Og endeleg låg det ein ageleg gard oppe på toppen. Det var Okkenhaug. Her stod Sigrun i det med eit stort gardsbruk og ein svar barneflokk. Ho hev havt ti born. Tiande september skulde ho fylle femtiårsdagen sin, og så døydde ho 30. august. Det var som om ho på mange vis hadde «gjort i frå seg». Ho hadde takka av som gardkone, — ho og mannen let i vår sone Paul overta garden og sjølv flutte dei ned i Bakkehuset ved Levanger, — barndomsheimen hennar. Ho hadde gjort ferdig manuskriptet til ei ny barnebok, — det var barnebøkene ho vann seg største romet med. Og no hadde ho altså vore og helst på slekt og vener.

Nokre dagar før ho døydde hadde ho fått ei helsing som

gledde henne mykje. Det var frå «Heile klassa» ved ein folkeskule på Nordmøre. Brevet lydde slik: — «Kjære Sigrun Okkenhaug, no får du nøyta deg med å skriva ei ny barnebok» —

Det var i 1919 Sigrun Okkenhaug viste seg på bokmarknaden for fyrste gongen. Det var med boka «Gunnar og dei andre» som kom hjå Gunleikson i Risør. Sia kom ho på Osloforlag, mest Norli, og bøker som «Born», «Lauvfall», «Helga», «Ut i verda», «I vika», «Tvil», «Skatteholet», «Den væne skåla» «Merket» o. s. b. er kjende og kjære av både born og vaksne. Attpå har ho skreve spelstykkja «Det rette grunnlaget» og «Tore».

Dette gjorde bondekona med dei ti borna og den svære garden. Og attpå var ho ivrig med i sanitetsforeningsarbeidet og i kvinnesaksarbeidet. I mange år var ho formann for kvinnerådet i Levanger og Frol. For ikkje lenge sia skipa ho husmorlag i bygda. Barnevernsaka stridde ho for seint og tidleg. Uteljande er dei avisstykkje og dei foredrag ho har halde om utsette born og åndsveike. Ho var eit merkeleg positivt menneske.

Når eg snakka med henne, det var no åtte år sia, var ho i sin beste brage, eit stort og vakkert menneske, ivrig opi det for borna sine, — den eine var musikar, ein annan skulde bli lærar. Og musikaren vilde på studieferd gjennom Tyskland. Og så snakka ho om diktinga si, — det var ting ho vilde ha fram og ikkje fekk fram, — det stakk slik i den rådande smaken at teatra i Oslo ikkje vilde ha det, endå dei fann det mykje talentfullt. Det var eit teaterstykkje om «understøtelsespolitikken», som ho meinte var komen skakt i veg. Det undergrov det beste i folket. Friske og føre folk skal slå seg fram sjølv, sa ho. Men dei veike og hjelpelause, dei skal ikkje vera hjelpelause.

Det var Sigrun Okkenhaug.

G.

Sigrun Okkenhaug død

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug døde plutselig i går ettermiddag i heimen sin i Frol, rammet av hjerneblødning. Hun hadde tilsynelatende vært rask helt til det siste og var om formiddagen kommet tilbake fra en tur til Snåsa. Ved 12.30 tiden hadde hun en telefonsamtale med noen av familien her i byen, da hun plutselig seg sammen. — A ta telefonen, Ase, sa hun til datteren sin, og en times tid etter var hun død.

Sigrun Okkenhaug ville ha blitt 50 år nå 10. september. Hun var datter av den kjente skolemannen og foregangsmanen lektor Arne Vestrum ved Levanger middelskole. Hun var bare 18 år da hun ble gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug i Frol. De hadde elve barn og alle på ett nær, lever.

Fru Okkenhaug var et rikt begavet og sjeldent prektig menneske. Hennes daglige virke som husmor på en av bygdas største gårder stilte store krav til henne, men hun skjøttet ikke bare husmorarbeidet med stor dyktighet, hun fikk også tid til å ta del i det sosiale arbeidet, og særlig lå barnevernet henne varmt på hjertet. Litterære interesser hadde hun helt fra sine middelskole dager på Levanger. I heimen fikk hennes kunnskapstrang og vidt omspannende interesseområder sterk og sund næring. 30 år gammel debuterte hun på Gunleiksons forlag i Risør med barneboka «Gunnar og dei andre», og året etter kom hennes neste bok, men nå på et Osloforlag, og så gikk det slag i slag med en bok nesten hvert år. Bøkene hennes leses nå av nesten alle barn i landet. Hvem kjenner ikke «Born», «Lauvfall», «Helga», «Ut i verda», «I vika», «Tvil», «Skatteholet», «Den væne skåla» og «Merket» for å nevne noen av bøkene hennes. Et par

spelistykker har hun også skrevet og nå hadde hun manuskriptet ferdig til ei ny bok og en av dagene skulle hun til Oslo og samtidig ha med manuskriptet.

Sigrun Okkenhaugs hastige bortgang vil bli mottatt med sorg, ikke bare i Nord-Trøndelag hvor hun var så elsket og avholdt, men over alt i landet og mange, mange barn vil nok føle det som om at de har mistet en som stod dem nær og som var deres fortrolige venn og hjelper. Midt i sin beste alder og i sin fulle kraft ble hun rykket bort.

Norges, Oslo, 19-1939. nr. 35.

Sigrun Okkenhaug

døydde brått av heileblødning fyrre dagen, lyder den triste meldinga frå Levanger. Ho stod nett i si beste skapingstid som forfattar, hadde skrivt ei rekkje perlor av barneforteljingar, poengsikre noveller, vakne og modige problemromanar og eit skodespel som vart godteke til framsyning på Trøndelag Teater. Det aller meste ho skreiv var på nynorsk, og heimemålet sitt nytta ho og elles når ho skreiv i blada og når ho heldt foredrag. Siste året var ho jamt i elden. Dessutan hadde ho vore ei mønstergod husmor med ein stor barneflokk. Det er reint utruleg at ho kunde få tid til alt. Jamvel i bygdestyringa har ho vore heilhuga med, og i kvinnearbeidet. Alltid levande interessert, alltid viljug til å slå eit slag for hugmåla sine.

Ei gjæv kvinne har gått til siste kvila si, so alt for tidleg. Signe minnet hennar.

Sigrun Okkenhaug død.

Siste bilede av Sigrun Okkenhaug.

Fru Sigrun Okkenhaug, Frol, dode onsdag eftermiddag, rammet av hjerneslag. Hun hadde for noen dager siden vært i Klæbu og kom nettopp hjem fra Snåsa, da hun blev syk og døde. Det er et sjeldent rikt og fruktbart virke som er avsluttet ved fru Sigrun Okkenhaugs død. Hun var født i 1889 og var datter av Arne Westrum. Efterat hun hadde gjennomgått Levanger lærerskole blev hun gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug i Frol. Det var mange byrder som blev lagt på hennes skuldre som husmor på den store gård, men hun fikk tid til å pleie sine andre interesser i betydelig utstrekning. Hun var sterkt litterært interessert og hun skrev mange bøker som fikk en god mottagelse. Hun hadde også sterke sociale interesser og var formann i Sanitetsforeningen i Levanger samt i Levanger og omegns kvinneråd. Dessuten deltok hun aktivt i husmorbevegelsen. Hennes elskverdighet og vinnende vesen skaffet henne mange venner.

"Nordre Trondhjems Amtstidende".
31/8-1939. nr. 101

†

Fru Sigrun Okkenhaug

Frol, er igår plutselig avgått ved døden 50 år gammel. Hun lå og hvilte, da hun blev kalt til telefonen og så seg hun plutselig sammen og var død innen en halv time var gått, før den tilkalt læge kom tilstede. Døden skyldtes hjerneslag.

Fru Okkenhaug, som var datter av lektor Arne Vestrum og frue, var født og opvokset i Frol. Hun blev gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug. De drev i nogen år en gård inne ved Skånes og overtok så Okkenhaug øvre, som de i vinter overdrog til deres eldste sønn og flyttet til Bakkehuset.

Sigrun Okkenhaug begynte tidlig å sysle med litterære arbeider ved siden av husarbeidet. Hun har utgitt en rekke bøker og hadde oparbeidet sig et kjent forfatternavn. Hun har også skrevet en rekke noveller for ukeblade og dagspressen.

Sigrun Okkenhaug var også meget sosialt interessert og deltok med stor interesse bl. a. i sanitetsforeningens arbeide. Hun var f. t. formann i Frol sanitetsforening og Levanger og omegns kvinneverd. Hun var også meget benyttet som foredragsholder og opleser.

Sigrun Okkenhaug var en rikt begavet kvinne, hun hadde pågangsmot og initiativ når det gjaldt ting hun interesserte sig for. Hennes tidlige bortgang vil vekke vemod og sorg i vide kretser.

"Bergen Tidende", Bergen,
31/8-1939. nr. 201.

Oslo, 31.: Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er igår død av hjerneblødning. Hun var født i september 1889.

"Dagspressen", Trondheim,
31/8-1939. nr. 203.

Sigrun Okkenhaug død.

Fru Sigrun Okkenhaug, Frol, er i går eftermiddag avgått ved døden rammet av hjerneslag.

Et sjelden rikt og fruktbart virke er avsluttet med Sigrun Okkenhaugs plutselige bortgang, og budskapet vil bli mottatt med sorg i vide kretser.

Fru Okkenhaug var født i 1889 og var datter av lektor Arne Westrum. Hun gjennomgikk Levanger lærerskole og blev gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug i Frol. Ved siden av sitt virke som husmor hadde hun mange interesser. Hun var sterkt litterært interessert og utfoldet på dette område en betydelig produksjon, som fikk en meget god mottagelse. Hun var også sosialt interessert, var formann i sanitetsforeningen og i Levanger og omegns kvinneverd. Desuten deltok hun interessert i husmorbevegelsen. Personlig elskverdig og vinnende som hun var fikk hun venner overalt.

"Innløpsposten", Kongsvinger,
31/8-1939. nr. 200

Sigrun Okkenhaug død.

Oslo i dag. — Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er død av hjerneblødning i går. Hun var født 10. september 1889.

"Adresseavisen", Trondheim,
31/8-1939. nr. 203

Minneord.

Eit uventa sørgebod er kome,

Sigrun Okkenhaug er død. Eit rikt og allsidig arbeid er slutt, og eit varmt hjarte har stansa. Ho vart ikkje fullt 50 år, og tyktest enda ha so mykje ho skulde ha gjort. Her var so mange som skulde hjelpast, so mange som folk ikkje skjyna, som vart mistydde eller tilsidesette, vaksne og born, sjuke og gamle. Ho såg alt dette, eller kanskje bedre: ho kjende det, og alle stader var ho med og vilde hjelpe. Det var som ho fekk tid til alt.

Ho var gift med Fredrik Okkenhaug, og hadde no i mange år vore husmor på Okkenhaug, var mor til 11 born og hadde tusen ting å ta vare på som mor og husmor på ein stor gard, der det ofte vanka gjester. No hadde ho og mannen gjeve frå seg garden til eldste sonen, og no skulde ho få nytte heile si rike arbeidskraft til gagn for alle dei store sakene som åtte hugen hennar.

Det er reint utruleg alt det ho rakk over. I heimbygda var ho aktivt med i alt humant arbeid, i kvinnesaksarbeid, sanitetsarbeid, husmorgangsarbeid, målreisingss- og ungdomsarbeid. Alle stader var ho med og gav av sin store arbeidskraft, sitt varme hjartelag og si rike røynsle.

Men det var ikkje berre heimen og bygda som fekk nytte godt av hennar evner og krefter. Ved sida av alt dette har ho no i ei årrekke og fått tid til bokmannsarbeid. I bøkene hennar er det det varme morshartet som bankar. Dei fleste bøkene handlar om born og skildrar dei rå såre strid og strålende glede når sigeren er vunne. Det er ei heil rekke av desse bøkene om born, som Vesle-Gunnar og dei andre, Lauvfall og Born — den siste kan stå som samnemnaren for dem alle.

Romanen Den vene skåla som kom for få år sidan, er truleg toppen av Sigrun Okkenhaugs forfattarskap. Denne boka gav Sigrun Okkenhaug ein framskoten plass også millom deim som tolkar dei vaksne sine problem. Attåt dette hadde Sigrun Okkenhaug jamt stykke i julehefte og dagspressa. Det er berre nokre dagar sedan ho i pressa dryfta barnevernsproblem og slo eit slag for dei ulukkelegaste av alle born, som og siste boka hennar handla om.

Ho var mykje med som talar på møte og stemne, for eit par veker sedan tala ho på ei stor Dovre-stemne på Hjerkin.

Vi takkar for alt ho so raust gav, og signar minnet hennar.

K. R.

Sigrun Okkenhaug.

Like før bladet skulle gå i pressa fekk vi melding om at Sigrun Okkenhaug er avliden. Ho har vore frisk og sterk all sin dag, heilt til det siste. I går låg ho og kvilde, så reiste ho seg litt brått, og venteleg, hær det då sprunge eit blodkar. Og livet var snart sløkt.

I fjor haust gav ho frå seg garden til odelsguten og flytte til kårstova saman med mannen sin. Dei ville la ungefolket sleppa til med dei var unge, — eit føredøme for mange.

Men Sigrun Okkenhaug var ikkje arbeidslaus for det. Nett no stod ho oppe i stort arbeid, bøker som skulle ut i haust,bladstykke, og først og fremst eit nytt skodespel til Det Norske Teatret. For å få god ar-

beidsro hadde ho flytta til Bakkehuset der far hennar, overlærer Westrum budde. Skodespelet var ho vonleg ferdig med, dei som har lese det sette store voner til det. Sjølv gledde ho seg, ho syntest ho hadde fått rette taket på det.

Ho gledde seg og til å høgtida 50-årsdagen sin 10. september i år.

Sigrun Okkenhaug hadde eit vel-signa godt humør, så det var alltid gildt å møte henne. Gjennom bøkene sine spreidde ho glede over heile landet og kjem til å gjera det lenge frametter, serleg gjennom barne-bøkene.

DØDSFALL

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug døde i går, nær 50 år gammel. Fru Okkenhaug var født i Levanger, datter av den kjente lektor Arne Vestrum. Bare 18 år gammel ble hun gift med småbruker Fredrik Okkenhaug på småbruket Lune, hun har født og oppdratt 11 barn. I 1922 overtok familien mannens farsgård, Okkenhaug, som de har drevet til nå.

Midt i strevet med barna og gårdsbruket fikk Sigrun Okkenhaug høve til å skrive en rekke meget gode barnebøker. Særlig er «Helga-bøkene» kjent og skattet. «Miljøet er oftest fra småhjemmene i Trøndelag. Hennes miljøskildring er klar og intim, og hennes innsikt i barns tanke- og følelsmåte var stor og sikker. Den siste boka hennes, «Merket» — om bortsatte barns tragedie — gir henne plass blant de fremste. Sigrun Okkenhaug arbeidet i det siste med skuespill. Ett er godtatt av Trøndelag teater, og nettopp før hun døde gjorde hun ferdig en komedie for Det norske teatret.

Ved siden av gårdsstellet og bokskriving fikk fru Okkenhaug også tid til å delta meget i det sosiale arbeid i Trøndelag. Også Venstre og malreisinga fikk godt av hennes store arbeidskraft. Tiden strakk alltid til for fru Okkenhaug, når noe skulle gjøres for de mange tingene som hennes rike sinn og rike hjerte hadde fått kjørt.

«Nidaros», Trondheim, 31/8-1939. nr. 204.

Sigrun Okkenhaug død

Fra Levanger kom i går det sorgens budskap at Sigrun Okkenhaug plutselig var død av hjerneblødning. Hun hadde vært frisk helt til slaget plutselig kom ved 2-tiden om ettermiddagen. Dagen før kom hun hjem fra en tur til Klæbu og i går hadde hun vært en tur til Snåsa. Den triste melding vil bli mottatt med dyp sorg av de mange som har så mye å takke Sigrun Okkenhaug for. På høyden av sitt virksomme liv ble hun revet bort.

Sigrun Okkenhaug var født i 1889 på Levanger; lektor Arne Vestrum og gjenlevende frue var hennes foreldre. Hun var gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug, Frol, og husmor på en av bygdas største gårder helt til i vår, da den ble overlevert til eldste sønnen, organist Paul Okkenhaug, og de selv flyttet til Bakkehuset ved Levanger, fru Okkenhaugs barndomshjem. Ti barn har hun oppdratt, og den 10. september skulle hun hatt 50-års dag.

Så sent som mandag var Sigrun Okkenhaug på besøk i Nidaros redaksjon, munter, impulsiv og travelt opptatt med mange ideer og oppgaver. Hun skulle til Oslo med det første, fortalte hun, og da skulle hun ha manuskriptet til sin nye bok med.

Strålende av glede gjenfortalte hun denne lille historien: Noen dager i forveien hadde hun fått brev som var undertegnet «Hele klassen» ved en folkeskole på Nordmør. Brevet begynte slik: «Kjære Sigrun Okkenhaug, no får du nytta deg med å skriva ei ny barnebok!»

Hun rakk altså så vidt å bli ferdig med manuskriptet, men ikke å få se det bli til bok. Det lille, rørende brevet forteller i grunnen mye om Sigrun Okkenhaug som forfatter. Hun hadde skapt seg en egen, en stor og trofast lesekrete som ventet på hver ny bok fra hennes hånd, og som alltid syntes at et helt år var for langt et mellomrom.

Sigrun Okkenhaug debuterte i 1919 hos Gunleikson i Risør med «Gunnar og dei andre». Siden har hun vært nesten årvisst, fra og med 1920 på Osloforlag. Bøkene hennes

Sigrun Okkenhaug.

er blitt mange i tall: «Borns», «Lauvfall», «Helga», «Ut i verda», «I vika», «Tvil», «Skatteholet», «Den væne skåla», «Merket» for å nevne de viktigste. Hun har også skrevet spillstykkene «Det rette grunnlaget» og «Tore».

Men Sigrun Okkenhaug rakk det utrolige. Også i avisene var hun en flittig bidragsyter, og her i Nidaros har vi gjennom mange år hatt den glede å ha henne som en flittig og høyt verdsatt medarbeider. Interessene hennes spente vidt, — det kom bidragene hennes her i bladet også til å vise.

Også i det sosiale arbeid var Sigrun Okkenhaug med å yte ut av sitt varme hjertelag og dype forståelse for dem som hadde det ondt. Barnevernssaken kalte på hennes interesse, gjennom avisartikler og i flere av sine bøker har hun talt de utsatte barns sak. Også åndssvakeforsorgen lå henne sterkt på hjerte, — for bare et par dager siden bebudet hun en artikkel til Nidaros omkring dette emne. — Jeg har også en annen under arbeid, lovt hun.

Hennes innsats for sanitetsforeningen er vel kjent; under kretsmøtet i vår var det Sigrun Okkenhaug som holdt innledningsforedraget i anledning av spørsmålet om deling av kretsen. Midt i brennpunktet av dagens spørsmål sto hun, og sa uredt fra om det som var skakt og vrangt. Helt naturlig gikk hun inn for kvinnesaken og var gjennom årrekker formann for Kvinnerådet i Levanger og Frol.

For ikke lenge siden stiftet hun husmorlag i bygda.

Fru Okkenhaug har vært medlem av skolestyret, fattigstyret og ellers av en rekke andre kommunale komiteer og nemnder.

Et rikt og intenst liv er plutselig brakt til avslutning, en høyt begavet og varmhjertet kvinne er revet bort midt i sin livsgjærning.

«Nasjonen», Oslo, 1/9-39.
nr. 203.

Sigrun Okkenhaug.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er igår avgått ved døden av hjerneblødning, 50 år gammel.

*

Sigrun Okkenhaug som var datter av den kjente skolemann, lektor Arne Vestrum i Levanger, var gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug. De drev ættegården hans i Frol til ifjor høst, da sønnen, komponisten Paal Okkenhaug, overtok gården, mens fru Okkenhaug og mannen flyttet til hennes fars gård Bakkehuset ved Levanger. Her hadde hun nu under arbeide flere litterære ting, bl. a. et skuespill som hun skulde levere inn til Det Norske Teatret.

Hun har også skrevet mange artikler i dagspressen om de samme spørsmål som lå henne varmt på sinne. I sin hjembygd har hun vært benyttet i det offentlige liv som medlem av såvel skolestyret som fattigstyret.

Sigrun Okkenhaug var forsåvidt tendensdikter, som hun i alle bøkene kjempet for sine meninger om samfundslivets mangler og menneskenes ubarmhjertighet mot hverandre. Hennes bøker led undertiden litterært sett ved å skulle bære frem hennes propaganda så tydelig, men hun kunde også iblandt bare la dem hvile i talentet, og da gjorde hun meget gode ting, særlig når hun nærmet sig barn og problemer som rører ved barns oppdragelse og liv. Hun hadde stukket sin litterære vei ut og fulgte den alltid. Et sterkt og redelig menneske var hun.

B. R.

"Nordhønderen", Naustnes,
1/9-39. nr. 101.

Dødstall.

Eit budskap som vil vekke sorg i vide krinsar ut over landet kom i går om at fru Sigrun Okkenhaug, Frol døydde brått av hjerne- slag onsdag ettermiddag.

Fru Okkenhaug var fødd i Levanger i 1889 og vart såleis 50 år gamal. Ho var dotter av lektor Arne Westrum, Levanger og gift med gardbrukar Fredrik Okkenhaug.

Fru Okkenhaug har gjeve ut ei rekke bøker både for born og vaksne — litteratur som vart vel motteken i heimane over heile landet. Ho hadde nett no ferdig ei ny bok og eit nytt skodespel som skulle synast fram på Det norske teatret.

Ved sia av å vera ei produktiv forfatterinne var fru Okkenhaug mor for ein stor barneflokk og husmor på ein stor gard. Her viste ho og ein praktisk dugleik som er sjeldsynt. I bygdestyringa var ho og ikkje så lite med. Før politikk var ho levande interessert, både for den sosiale og kulturelle, og venstre i fylket satte henne opp på lista si ved siste stortingsvalet. Ho vil bli sakna av alle som på ein eller annan måte kom saman med henne.

"Havstad Tidende", 1/9-1939.
nr. 100

Dødsfall.

Oslo: Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug døde onsdag, 50 år gammel. Hun var datter til den kjente lektor Arne Vestrum, Levanger og gift med gardbruker Fredrik Okkenhaug.

"Trenthiden", Drammen,
1/9-39. nr. 204

Sigrun Okkenhaug død.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er onsdag avgått ved døden av hjerneblødning i sitt hjem ved Levanger. Hun var født 10. september 1889.

Fru Okkenhaug har gitt ut flere bøker både på nynorsk og bokmål, hovedsagelig barnebøker og bøker om barn og barneproblemer. Hun har også skrevet mange artikler i dagspressen om de samme spørsmål som lå henne varmt på sinne. I sin hjembygd har hun vært medlem av såvel skolestyret som fattigstyret.

"Havanger Aftenblad",
1/9-39. nr. 207

Sigrun Okkenhaug.

Frå Oslo vert det meldt at Sigrun Okkenhaug døydde i går, nær 50 år gamal. Ho var dotter til adjunkt Arne Vestreim i Levanger og gift med bonde Fredrik Okkenhaug. Det er serleg med barnebøkene sine ho har vunne seg eit namn. Elles skreiv ho jamt forteljingar og artiklar i ymse blad.

"Hamar Stiftstidende",
1/9-39. nr. 204

Fru Sigrid Okkenhaug død.

Fra Trondheim meldes at forfatterinnen fru Sigrid Okkenhaug er avgått ved døden 50 år gammel.

"Imbrødelagen", Steinkjer,
1/9-1939. nr. 100

Sigrun Okkenhaug.

Sigrun Okkenhaug er død. Denne uventa og triste dødsmeldinga kom onsdag ettermiddag. Ho såg ut til å vera frisk da ho onsdag kom heim frå ein tur til Snåsa. Ved 14-tida fekk ho eit slagtilfelle, hjerneblødning, og så var det slutt med det samme.

Sigrun Okkenhaug, som var dotter av lektor Arne Vestrum og gjenlevande frue, var fødd den 10. september 1889, og vart såleis ikkje fullt 50 år gamal. Ho vart i ung alder gift med bonde Fredrik Okkenhaug og var husmor på ein av dei største gardane i bygda til dei i vår overdro garden til eldste sonen, organist Paul Okkenhaug, og dei sjølve flytta til Bakkehusei ved Levanger, barndomsheimen til fru Okkenhaug. Dei hadde 10 born, så fru Okkenhaug hadde mykje å stå i, men likevel fekk ho tid til å skrive bøker og bladstykke, halde foredrag og vera med i kommunalt og sosialt arbeid. Ho var serleg varmt interessert for sanitetsarbeidet og barnvernsarbeidet, men elles hadde ho allsidige interesser, og evnerik og arbeidsglad som ho var, fekk ho gjort utruleg mykje. Hovudinteressa hennar var vel det litterære arbeidet. Ho debuterte i 1919 med barneboka «Gunnar og dei andre», og så kom det ei bok mest kvart år, barnebøker, romanar, spelstykke o. a. Ho vann seg ein stor og trufast lesekrins, og hadde arbeidsvilkåra hennar vori betre, så ville ho tvillaust ha nådd enda lenger.

Ho var og sterkt politisk interessert, var aktivt med i venstrearbeidet og stod på venstres liste til siste stortingsval.

Ho hadde mange jarn i elden og sparde seg aldri, men var viljug og ihuga med der ho såg arbeidsoppgaver.

Det er sårt å tenke på at ho måtte gå bort no når ho stod midt oppi arbeidet. Det er slike som Sigrun Okkenhaug vi treng.

"Iste Mai", Stavanger,
1/9-39 nr. 202.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er i går avgått ved døden av hjerneblødning. Hun var født 10. septbr. 1889.

"Fjellendingen", Elverum,
1/9-39. nr. 203.

Dødsfall.

Oslo 31: Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er igår avgått ved døden av hjerneblødning. Hun var født 10. september 1889.

*

Sigrun Okkenhaug som var datter av den kjente lektor Arne Vestrum i Levanger, var gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug. De drev ættegården hans i Frol til ifjor da de flyttet til hennes fars gård ved Levanger. Her hadde hun nu under arbeide flere litterære ting bl. a. et skuespill som hun skulde levere inn til Det Norske Teatret.

Fru Okkenhaug har gitt ut flere bøker både på nynorsk og bokmål, hovedsakelig barnebøker og bøker om barn og barneproblemer. Hun har også skrevet mange artikler i dagspressen om de samme spørsmål som lå henne varmt på sinne.

"Aftenposten", 1/9-1939.
nr. 187

Sigrun Okkenhaug

døyde brått av heileblødning fyrre dagen, lyder den triste meldinga frå Levanger. Ho stod nett i si beste skapingstid som forfattar, hadde skrive ei rekkje perlor av barneforteljingar, poengsikre noveller, vakne og modige problemromanar og eit skodespel som vart godteke til framsyning på Trøndelag Teater. Det aller meste ho skreiv var på nynorsk, og heimemålet sitt nytta ho og elles når ho skreiv i blada og når ho heldt foredrag. Siste året var ho jamt i elden. Dessutan hadde ho vore ei mønstergod husmor med ein stor barneflokk. Det er reint utruleg at ho kunde få tid til alt. Jamvel i bygdestyringa har ho vore heilhuga med, og i kvinnearbeidet. Alltid levande interessert, alltid viljug til å slå eit slag for hugmåla sine.

Ei gjæv kvinne har gått til siste kvila si, so alt for tidleg. Signe minnet hennar.

"Lofotposten", Iulovær.
1/9-39. nr. 229.

Sigrun Okkenhaug død.

Oslo, igår.

Forfatterinnen fru Sigrun Okkenhaug er avgått ved døden, 50 år gammel. Hun har utgitt flere bøker både på landsmål og riksmål, særlig barnebøker og om barn og barneproblemer. Hun har også skrevet meget i dagspressen.

"Laagen", Lillehammer.
1/9-39. nr. 203.

Sigrun Okkenhaug død.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er onsdag avgått ved døden av hjerneblødning, nær 50 år gammel.

Fru Okkenhaug har gitt ut flere bøker både på nynorsk og bokmål, hovedsakelig barnebøker og bøker om barn og barneproblemer. Hun har også skrevet mange artikler i dagspressen om de samme spørsmål som lå henne varmt på sinne.

Hun hadde også nu under arbeide flere litterære ting, bl. a. et skuespill som hun skulde levere inn til Det Norske Teatret.

"Nordlandsposten", Bodø.
1/9-39. nr. 205.

Forfatterinnen, fru Sigrun Okkenhaug er avgått ved døden, 50 år gammel. Hun har utgitt flere bøker både på nynorsk og riksmål, særlig barnebøker og bøker om barn og barneproblemer. Hun har også skrevet meget i dagspressen.

"Fredrikstad Blad", 1/9-39.
nr. 201.

Dødsfall.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er avgått ved døden av hjerneblødning. Hun var født 10. september 1889.

"Morgenbladet", Oslo, 1/9-39.
nr. 239.

DØDSFALL

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er avgått ved døden av hjerneblødning. Hun var født 10. september 1889.

Sigrun Okkenhaug som var datter av den kjente lektor Arne Vestrum i Levanger, var gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug. De drev ættegården hans i Frol til ifjor høst da sønner, komponisten Paal Okkenhaug, overtok gården, mens fru Okkenhaug og mannen flyttet til hennes fars gård Bakkehuset ved Levanger. Her hadde hun nu under arbeide flere litterære ting, bl. a. et skuespill som hun skulde levere inn til Det Norske Teatret.

Fru Okkenhaug har gitt ut flere bøker både på nynorsk og bokmål, hovedsakelig barnebøker og bøker om barn og barneproblemer. Hun har også skrevet mange artikler i dagspressen og de samme spørsmål som lå henne varmt på sinne. I sin hjembygd har hun været medlem av såvel skolestyret som fattigstyret.

*

"Orkenmannen", Borkmo,
1/9-39. nr. 68.

Sigrun Okkenhaug

døyde brått onsdag, berre 50 år gammel. Ho var gift med Fredrik Okkenhaug og dei har 11 born.

"Agder", Flekkefjord, 1/9-39.
nr. 101

Sigrun Okkenhaug.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug døde onsdag, nær 50 år gammel.

Fru Okkenhaug var født i Levanger, datter av den kjente lektor Arne Vestrum. Bare 18 år gammel blei hun gift med småbruker Fredrik Okkenhaug på småbruket Lune. Hun har født og oppdradd 11 barn. I 1922 overtok familien mannens farsgård, Okkenhaug, som de har drevet til nå.

Midt i strøvel med barna og gårdsbruket fikkde Sigrun Okkenhaug høve til å skrive en rekkje gode barnebøker.

"Høstenposten" Oslo, 1/9-39
nr. 436.

*
Som meddelt i aftenummeret igår er Sigrun Okkenhaug død. Hun var datter av den kjente lektor Arne Vestrum i Levanger, var gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug. De drev ættegården hans i Frol til ifjor høst, da sønnen, komponisten Paal Okkenhaug, overtok gården, mens fru Okkenhaug og mannen flyttet til hennes fars gård Bakkehuset ved Levanger. Her hadde hun nu under arbeide flere litterære ting, bl. a. et skuespill som hun skulde levere inn til Det norske Teatret.

Fru Okkenhaug har gitt ut flere bøker både på nynorsk og bokmål, hovedsakelig barnebøker og bøker om barn og barneproblemer. Hun har også skrevet mange artikler i dagspressen om de samme spørsmål, som lå henne varmt på sinne. I sin hjembygd har hun vært medlem av såvel skolestyret som fattigstyret.

"Morgenposten" Oslo, 1/9-39.
nr. 237

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug

er død henvend 50 år gammel. Fru Okkenhaug var født i Levanger. Hennes far var den kjente lærer Arne Vestrum. 18 år gammel blev Sigrun Vestrum gift med småbruker Fredrik Okkenhaug på Lune. Fruen har født og oppdradd 11 barn. For 17 år siden overtok Okkenhaug sin farsgård Okkenhaug, som han siden har drevet.

Tross strevet med gårdsbruk og barn fikk Sigrun Okkenhaug tid til å skrive en rekke gode barnebøker, bl. a. de kjente og skattede Helga-bøkene. Det er mest livet på Trøndelags småbruk hun skildrer med sikker forståelse av barns tankeliv. Den siste boken om bortsatte barns tragedie har særlig gjort Sigrun Okkenhaugs navn kjent og skattet. De siste årene skrev fru Okkenhaug skuespill, og ett av dem er antatt av Trøndelag teater. Et annet som hun blev ferdig med straks før hun døde, en komedie er skrevet for Det norske Teatret.

Fru Okkenhaug tok forøvrig også del i det kommunale liv.

"Tidens Tegn" 1/9-39.
nr. 203.

Sigrun Okkenhaug død.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er igår avgått ved døden av hjerneblødning. Hun var født 10. september 1889.

Fru Okkenhaug har gitt ut flere bøker både på nynorsk og bokmål, hovedsakelig barnebøker og bøker om barn og barneproblemer. Hun har også skrevet mange artikler i dagspressen om de samme spørsmål som lå henne varmt på sinne. I sin hjembygd har hun vært medlem av såvel skolestyret som fattigstyret.

"Romsdal Folkeblad", Molde,
1/9-39. nr. 201

Sigrund Okkenhaug død.

Forfatterinna Sigrunn Okkenhaug døydde i går 50 år gamal. Okkenhaug var dotter til den kjende Arne Vestrum i Levanger og var gift med gardbrukar Fredrik Okkenhaug. Dei dreiv æt-targarden hans i Fron til ifjor haust. Fru Okkenhaug og mannen hennar flutte då til farsgården hennar ved Levanger og der hadde ho no under arbeid mange litterære ting m. a. eit skodespel som ho skulle ha levert inn til det Norske Teatret. Ho har elles gitt ut fleire bøker både på nynorsk og på bokmål, serleg barnebøker og bøker om born og barneproblem. Ho hadde ogso skrive mykje i dagspressa om dei spørsmål som låg henne mest på hjarta. I heimbygda si var ho med i skulestyret og i fatigstyret.

"Beizens Aftenblad" 1/9-39
nr. 212.

Dødsfall.

OSLO 31.: Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er igår død av hjerneblødning. Hun var født i september 1889.

"Arbeiderbladet" Oslo,
1/9-39. nr. 202.

— Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er onsdag avgått ved døden av hjerneblødning. Hun var fødd 10. september 1889.

Sigrun Okkenhaug var datter av lektor Arne Vestrum i Levanger og var gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug. De drev ættegården hans i Frol til i fjor høst, da sønnen, komponisten Paal Okkenhaug, overtok gården, mens fru Okkenhaug og mannen flyttet til hennes fars gård Bakkehuset ved Levanger. Her hadde hun nå under arbeid flere litterære ting, bl. a. et skuespill som hun skulle levere inn til Det Norske Teatret.

Fru Okkenhaug har gitt ut flere bøker både på nynorsk og bokmål, hovedsakelig barnebøker og bøker om barn og barneproblemer. Hun har også skrevet mange artikler i dagspressa om de samme spørsmål som lå henne varmt på sinne. I sin hjembygd har hun vært medlem av så vel skolestyret som fattigstyret.

"Sammvirkende Arbeideravis",
Hesling, 1/9-39. nr. 202

Sigrund Okkenhaug død.

Forfatterinna Sigrunn Okkenhaug døydde i går 50 år gamal. Okkenhaug var dotter til den kjende Arne Vestrum i Levanger og var gift med gardbrukar Fredrik Okkenhaug. Dei dreiv æt-targarden hans i Fron til ifjor haust. Fru Okkenhaug og mannen hennar flutte då til farsgården hennar ved Levanger og der hadde ho no under arbeid mange litterære ting m. a. eit skodespel som ho skulle ha levert inn til det Norske Teatret. Ho har elles gitt ut fleire bøker både på nynorsk og på bokmål, serleg barnebøker og bøker om born og barneproblem. Ho hadde ogso skrive mykje i dagspressa om dei spørsmål som låg henne mest på hjarta. I heimbygda si var ho med i skulestyret og i fatigstyret.

"Vestfold", Sandefjord,
1/9-1939, nr. 198.

Kjent barnebokforfatterinne død.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er død, nær 50 år gammel. Fru Okkenhaug var født i Levanger, datter av den kjente lektor Arne Vestrum. Bare 18 år gammel ble hun gift med småbruker Fredrik Okkenhaug på småbruket Lune, hun har født og oppdratt 11 barn. I 1922 overtok familien mannens farsgård, Okkenhaug, som de har drevet til nå.

Midt i strevet med barna og gårdbruket fikk Sigrun Okkenhaug høve til å skrive en rekke meget gode barnebøker. Særlig er Helga-bøkene kjent og skattet. Miljøet er oftest fra småhjemmene i Trøndelag.

«Vestfold Presse», Tønsberg,
1/9-29. nr. 100.

Kjent barnebok- forfatterinne død.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er død, nær 50 år gammel. Fru Okkenhaug var født i Levanger, datter av den kjente lektor Arne Vestrum. Bare 18 år gammel ble hun gift med småbruker Fredrik Okkenhaug på småbruket Lune, hun har født og oppdratt 11 barn. I 1922 overtok familien mannens farsgård, Okkenhaug, som de har drevet til nå.

Midt i strevet med barna og gårdbruket fikk Sigrun Okkenhaug høve til å skrive en rekke meget gode barnebøker. Særlig er Helga-bøkene kjent og skattet. Miljøet er oftest fra småhjemmene i Trøndelag.

«Nordnør», Kr. stund, 2/9-29. nr. 203

Sigrun Okkenhaug død.

Fru Sigrun Okkenhaug, Frol, er onsdag avgått ved døden, rammet av hjerneslag.

Et sjelden rikt og fruktbart virke er avsluttet med Sigrun Okkenhaugs plutselige bortgang og budskapet vil bli mottatt med sorg i vide kretser.

Fru Okkenhaug var født i 1889 og var datter av lektor Arne Vestrum. Hun gjennomgikk Levanger lærerskole og ble gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug i Frol. Ved siden av sitt virke som husmor hadde hun mange interesser. Hun var sterkt litterært interessert og utfoldet på dette område en betydelig produksjon, som fikk en meget god mottakelse. Hun var også sosialt interessert, var formann i sanitetsforeningen og i Levanger og omegns kvinneverk. Dessuten deltok hun interessert i husmorbevegelsen. Personlig elskverdig og vinnende som hun var fikk hun venner overalt.

«Imherreds Folkeblad»,
Verdal, 1/9-29. nr. 69.

Sigrun Okkenhaug.

Atter er et hastig og uventet dødsfall inntruffet, idet forfatterinnen Sigrun Okkenhaug, plutselig blev kalt bort onsdag eftermiddag. Dødsårsaken var hjernebldring. Hun hadde om formiddagen vært en tur til Snåsa og efter hjemkomsten derfra rammedes hun av slag og døden inntrådte hurtig.

Sigrun Okkenhaug var født i 1889 i Frol, datter av lektor Arne Vestrum og gjenlevende hustru. Hun debuterte i 1919 med «Gunnar og de andre», og siden har hun skrevet en rekke barnebøker og fortellinger. I aviser og julehefter har hun hatt mange verdifulle bidrag. Også vår avis har hatt flere artikler om aktuelle emner fra hennes penn. Hun holdt nu på å legge siste hånd på en ny bok som skulde komme ut til høsten. Foruten sitt omfattende og skattede forfatterskap rakk fru Okkenhaug over meget annet. Hun deltok aktivt i det sosiale arbeide. Spesielt lå barneverns-saken og åndssvakeforsorgen henne sterkt på hjertet. I sanitetsforeningen var hun et interessert medlem og nylig stiftet hun et husmorlag i Frol. Hun var også meget benyttet innen sin kommune og var medlem av Frol skolestyre, fattigstyre og flere kommunale komitéer.

Sigrun Okkenhaug var gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug. De overtok hans farsgård Okkenhaug en tid efter at de var blitt gift. De har hatt 10 barn, som hun har opdratt samtidig som hun har vært husmor på en av bygdens største gårder. Det er derfor vanskelig å forstå hvorledes hun har fått tid til sin store litterære virksomhet, og alt det annet arbeide. Hun var imidlertid i besiddelse av en enestående arbeidsevne og et uopslitelig humør, så alt gikk for henne som en lek.

Budskapet om Sigrun Okkenhaugs plutselige bortgang har vakt sorg i alle kretser. Hun blev bare knapt 50 år gammel.

«Romsdalsposten», Kristiansund,
2/9-29. nr. 203.

Sigrun Okkenhaug død.

Fru Sigrun Okkenhaug, Frol, er onsdag avgått ved døden, rammet av hjerneslag.

Et sjelden rikt og fruktbart virke er avsluttet med Sigrun Okkenhaugs plutselige bortgang og budskapet vil bli mottatt med sorg i vide kretser.

Fru Okkenhaug var født i 1889 og var datter av lektor Arne Vestrum. Hun gjennomgikk Levanger lærerskole og ble gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug i Frol. Ved siden av sitt virke som husmor hadde hun mange interesser. Hun var sterkt litterært interessert og utfoldet på dette område en betydelig produksjon, som fikk en meget god mottakelse. Hun var også sosialt interessert, var formann i sanitetsforeningen og i Levanger og omegns kvinneverk. Dessuten deltok hun interessert i husmorbevegelsen. Personlig elskverdig og vinnende som hun var fikk hun venner overalt.

«Vestopland», Sjøvik,
2/9-29. nr. 205

Sigrun Okkenhaug død.

Fru Sigrun Okkenhaug, Frol, døde forleden dag, rammet av hjerteslag. Et sjelden rikt og fruktbart virke er dermed avsluttet. Hun var gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug i Frol. Det var mange byrder som blev lagt på hennes skuldre som husmor på den store gård, men hun fikk tid til å pleie sine andre interesser i betydelig utstrekning. Hun var sterkt litterært interessert og skrev mange bøker som fikk god mottagelse.

Fru Okkenhaug hadde også sterke sosiale interesser og deltok adskillig i det offentlige liv, især gikk hun aktivt inn for husmorbevegelsen.

«Siv-Trøndelag», Orkanger,
2/9-39. nr. 95

Sigrun Okkenhaug død.

Sigrun Okkenhaug døde onsdag av hjerneblødning. Sigrun Okkenhaug var født i 1889 på Levanger; lektor Arne Vestrum og gjenlevende frue var hennes foreldre. Hun var gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug, Frol, og husmor på en av bygdas største gårder helt til i vår, da den ble overlevert til eldste sønnen, organist Paul Okkenhaug, og de selv flyttet til Bakkehuset ved Levanger, fru Okkenhaugs barndomshjem. Ti barn har hun oppdratt, og den 10. september skulle hun hatt 50-års dag.

Hennes innsats for sanitetsforeningen er vel kjent; under kretsmøtet i vår var det Sigrun Okkenhaug som holdt innledningsforedraget i anledning av spørsmålet om deling av kretsen. Midt i brennpunktet av dagens spørsmål sto hun, og sa uredd fra om det som var skakt og vrangt. Helt naturlig gikk hun inn for kvinnesaken og var gjennom årrekker formann for Kvinnerådet i Levanger og Frol. For ikke lenge siden stiftet hun husmorlag i bygda.

Fru Okkenhaug har vært medlem av skolestyret, fattigstyret og ellers av en rekke andre kommunale komiteer og nemnder.

Et rikt og intenst liv er plutselig brakt til avslutning, en høyt begavet og varmhjertet kvinne er revet bort midt i sin livsgjerning.

Sigrun Okkenhaug debuterte i 1919 hos Gunleikson i Risør med «Gunnar og dei andre». Siden har hun vært nesten årvisst, fra og med 1920 på Osloforlag. Bøkene hennes er blitt mange i tall: «Born», «Lauvfall», «Helga», «Ut i verda», «I vika», «Til», «Skatteholet», «Den væne skåla», «Merket» for å nevne de viktigste. Hun har også skrevet spelstykke og var en flittig bidragsyter i dagspressen.

«Kragers Blad», 2/9-39.
nr. 139

Dødsfall.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er onsdag avgått ved døden. Forfatterinnen, som var født i 1889 har utgitt endel bøker for barn og om barn like som hun har skrevet meget i dagspressen om barnespørsmål, som lå henne varmt på sinne.

«Hjördalen Blad»,
2/9-39. nr. 100.

Sigrun Okkenhaug død.

En kjent kvinne i Nord-Trøndelag og også videre utover, fru Sigrun Okkenhaug i Frol, er onsdag plutselig død, 50 år gammel. Fru Sigrun Okkenhaug var datter av den kjente skolemann Arne Vestrum og frue. Hun blev gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug. De drev i noen år en gård inne ved Skånes og overtok så Okkenhaug øvre, som de i vinter overdrog til deres eldste sønn og flyttet til Bakkehuset ved Levanger, fruens foreldreheim.

«Amtstidende» skriver: Sigrun Okkenhaug begynte tidlig å sysle med litterære arbeider ved siden av husarbeidet. Hun har utgitt en rekke bøker og hadde oparbeidet sig et kjent forfatternavn. Hun har også skrevet en rekke noveller for ukeblader og dagspressen.

Sigrun Okkenhaug var også meget sosialt interessert og deltok med stor interesse bl. a. i sanitetsforeningens arbeide. Hun var f. t. formann i Frol sanitetsforening og Levanger og omegns kvinneverd. Hun var også meget benyttet som foredragsholder og opleser.

Sigrun Okkenhaug var en rikt begavet kvinne, hun hadde pågangsmot og initiativ når det gjaldt ting hun interesserte sig for. Hennes tidlige bortgang vil vekke vemod og sorg i vide kretser.

«Hjördalingen», 2/9-1939.
nr. 100

Sigrun Okkenhaug død.

En kjent og aktet kvinne her i fylket og videre ut over, fru Sigrun Okkenhaug, Frol, er død plutselig av hjerneslag. Hun var født Westrum, datter av den kjente skolemann Arne Westrum, og blev gift med Fredrik Okkenhaug. Hun har skrevet mye i dagspressen og har også litterært utfoldet en betydelig produksjon. —

I hsumorbevegelsen var hun interessert med og deltok også med interesse i det politiske arbeide. — Hun blev 50 år gammel.

«Paragræns Dagblad», 2/9-39.
nr. 202.

Dødsfall.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er avgått ved døden av hjerneblødning. Hun var født 10. september 1889 og bodde nå i Levanger.

«Totens Blad», Teva, 2/9-39.
nr. 102

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug

er avgått ved døden av hjerneblødning. Hun ble nær 50 år gammel.

«Nordfjord Folkeblad», Molde,
2/9-39. nr. 94.

Dødsfall.

Ei innan den nynorske litteraturen kjend forfatterinne, Sigrun Okkenhaug, døyde brått torsdag av heileblødning, 50 år gamal. Ho var utdanna lærarinne, men vart seinare gardbrukarkone. Ho har skrivt fleire små skodespel, men mest kjende barnebøkene som ho har skrivt. Ho skreiv og mykje i pressa.

«Hordaland», Voss, 2/9-39.
nr. 69.

Sigrun Okkenhaug død.

Den nynorske forfatterinna Sigrun Okkenhaug er død, nær 50 år gamal.

"Agder Tidende", Kr. sand,
2/9-1939. nr. 203.

Sigrun Okkenhaug død.

Ifjor haust gav ho frå seg garden til odelsguten og flytte til kårstøva saman med mannen sin. Dei vilde la ungfolket sleppa til med dei var unge, — eit fyredøme for mange.

Men Sigrun Okkenhaug var ikkje arbeidslaus for det. Nett no stod ho uppe i eit stort arbeid, bøker som skulde ut i haust, Lædstykke, og først og framst eit nytt skodespel til det norske teatret. For å få god arbeidsro hadde ho flytta til Bakkehuset der far hennar, overlærer Westrum budde. Skodespelet var ho vonleg ferdig med, dei som hev lese det sette store voner til det. Sjølv gledde ho seg, ho syntest ho hadde fenge rette taket på det.

Sigrun Okkenhaug hadde eit velsigna godt humør, so det var alltid gjilt å møta henne. Gjennom bøkene sine spreidde ho glede over heile landet og kjem til å gjera det lenge frametter, serleg gjennom barnebøkene.

"Vestlandsmytt", Fosnavåg,
4/9-39. nr. 67.

Sigrun Okkenhaug

den landskjende barnebokforfatterinna er avlida tettpå 50 år gamal. Ho hadde ogso i år i arbeid nye bøker.

Fru Okkenhaug hev drive i bokskrivinga si attåt det at ho hev havt stor gard, og drive e postopneri og ale opp 10 born. b Ho døydde av slag.

"Fjell-Ljom", Røros, 4/9-39.
nr. 103.

Dødsfall.

Forfatterinna Sigrun Okkenhaug er avgått ved døden av hjerneblødning. Hun var født 10. september 1889.

Sigrun Okkenhaug som var datter av den kjente lektor Arne Vestrum i Levanger, var gift med gårdbruker Fredrik Okkenhaug. De drev ættegården hans i Frol til i fjor, da de flytta til hennes fars gård ved Levanger. Her hadde hun nå under arbeid flere litterære ting bl. a. et skuespill som hun skulle levere inn til Det Norske Teatret.

Fru Okkenhaug har gitt ut flere bøker på nynorsk og bokmål, hovedsakelig barnebøker og bøker om barn og barneproblemer. Hun har også skrevet mange artikler i dagspressen om de samme spørsmål som lå henne varmt på sinne.

"Moss Avis", 4/9-1939.
nr. 203.

Sigrun Okkenhaug død.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug er igår avgått ved døden av hjerneblødning. Hun var født 10. september 1889.

Fru Okkenhaug har gitt ut flere bøker både på nynorsk og bokmål, hovedsakelig barnebøker og bøker om barn og barneproblemer.

"Nordre Trondhjems Amtstidende",
5/9-39. nr. 103.

Sigrun Okkenhaugs gravferd.

Fru Sigrun Okkenhaug blev igår gravlagt på Okkenhaug kirkegård under usedvanlig stor deltagelse. Tunet på Okkenhaug var fra tidlig på formiddagen fullt av slekt, venner og granner som kom for å følge henne på hennes siste ferd. Begravelsen foregikk fra Okkenhaug kirke, som var fylt til siste plass. Der var et veld av kranser og blomster. Mange var kommet langveis fra for å si henne farvel og legge krans på båren.

Sørgeløstideliigheten blev åpnet med «Benediktur» av Max Reger, med avdødes sønn, organisten Paul Okkenhaug ved orglet. Sangerinnen Ingrid Vasseljen sang så «Væren» av Grieg. Etter salmen «Jesus det eneste» holdt prost Hauge en gripende tale over Romerbrevet 8, 28: Alt tjener den til gode som elsker Gud. Etter talen sangen «Den siste skilnad et så sår».

Det blev pålagt en rekke krauser. Fra Frol sanitetsforening ved prost Hauge, fra granner ved Bakkehuset og fra mållaget «Anvake» ved lærer Dillan, fra granner i Okkenhaug krets ved gbr. Severin Matberg, fra gamle granner i Nordbygda ved lærer Munkeby, fra Trøndelag og Møre krets av N.K.S. ved fru prost Eik-Næss, fra Steinkjer venstrekvinneklubb ved fru Gunda Skjerve, fra Den norske forfatterforening og fra Inge Krokann ved forfatteren Louis Kvalstad, fra «Jul i Trøndelag» og Trønderlaget ved inspektør Arne Lindgard og fra Frol husmøtting ved fru Louise Heimbeck. Det såes ellers en hel del signerte kranser, bl. a. fra Bruborg helselag, Levanger og Omegns kvinneråd, Frol Venstrelag, Bondeungdomslaget i Levanger og Innherreds helseheim.

Prost Hauge forrettet ved altaret. Til slutt sang Ingrid Vasseljen Alnæs' «De hundre fioliner», og til tonene av innledningskyrie til Bachs H-moll-messe blev kisten båret til graven av avdødes sønner.

Melder.

"Gula Tidende", Bergen, 4/9-39.
nr. 204.

SIGRU NOKKENHAUG DØD.

Forfatterinna Sigrun Okkenhaug døydde igår av vheileblødning. Ho var fødd i september 1889.

"Mandals Folkeblad", Kr. sand,
4/9-1939. nr. 69.

Sigrun Okkenhaug død.

Onsdag døde forfatterinnen Sigrun Okkenhaug, Levanger. Hun blev bare 50 år.

Fru Okkenhaug er kjent ikke bare over Trøndelag, mer over hele landet som skribent og som taler. Serlig hennes artikler i barneblad og hennes barnebøker har gitt henne et navn som vil leve lenge.

Hun var ogsaa en ivrig kvinnesaksforkjemper Innen sanitetsarbeid det har hun lagt ned en stor og for tjenstfull virksomhet.

Orkenmannen, Sørkno,
5/9-39. nr. 69.

Minneord over Sigrun Okkenhaug

Eit uventa sørgebod er kome, Sigrun Okkenhaug er død. Eit rikt og allsidig arbeid er slutt, og eit varmt hjarte har stansa. Ho vart ikkje fullt 50 år, og tyktest enda ha so mykje ho skulde ha gjort. Her var so mange som skulde hjelpast, so mange som folk ikkje skjyna, som vart mistydde eller tilsidesette, vaksne og born, sjuke og gamle. Ho såg alt dette, eller kanskje bedre: ho kjende det, og alle stader var ho med og vilde hjelpe. Det var som ho fekk tid til alt.

Ho var gift med Fredrik Okkenhaug, og hadde no i mange år vore husmor på Okkenhaug, var mor til 11 born og hadde tusen ting å ta vare på som mor og husmor på ein stor gard, der det ofte vanka gjester. No hadde ho og mannen gjeve frå seg garden til eldste sonen, og no skulde ho få nytte heile si rike arbeidskraft til gagn for alle dei store sakene som åtte hugen hennar.

Det er reint utruleg alt det ho rakk over. I heimbygda var ho aktivt med i alt humant arbeid, i kvinnesaksarbeid, sanitetsarbeid, husmorlagsarbeid, målreisings- og ungdomsarbeid. Alle stader var ho med og gav av sin store arbeidskraft, sitt varme hjartelag, si rike røynsle.

Men det var ikkje berre heimen og bygda som fekk nytte godt av hennar evner og krefter. Ved sida av alt dette har ho no i ei årrekke og fått tid til bokmannsarbeid. I bøkene hennar er det det varme morshjartet som bankar. Dei fleste bøkene handlar om born og skildrar deira såre strid og strålende glede når sigeren er vunne. Det er ei heil rekke av desse bøkene om born,

som Vesle-Gunnar og dei andre, Lauvfall og Born — den siste kan stå som samnemnaren for dem alle.

Romanen Den vene skåla som kom for få år sidan, er truleg toppen av Sigrun Okkenhaugs

forfattarskap. Denne boka gav Sigrun Okkenhaug ein framskoten plass også millom deim som tolkar dei vaksne sine problem. Attåt dette hadde Sigrun Okkenhaug jamt stykke i julehefte og dagspressa. Det er berre nokre dagar sedan ho i pressa dryfta barnevernsproblem og slo eit slag for dei ulukkelegaste av alle born, som og siste boka hennar handla om.

Ho var mykje med som talar på møte og stemne, for eit par veker sedan tala ho på ei stor Dovre-stemne på Hjerkin.

Vi takkar for alt ho so raust, gav, og signar minnet hennar.

K. R.

«Vesteraalen Avis», Hokemarken,
5/9-39. nr. 102.

Forfatterinnen Sigrun Okkenhaug
er død, 50 år gammel.

«Laguna Avis», 5/9-39.

nr. 63.

Sigrun Okkenhaug død.

Forfatterinna Sigrun Okkenhaug døydde av heilebløding torsdag, 50 år gamal. Ho var dotter av den kjende skulemannen lektor Arne Vestum i Levanger og vart gift med bonden Fredrik Okkenhaug. Dei budde no på farsgarden hennar ved Levanger.

Sigrud Okkenhaug var ikkje so lite tendensdiktar idet ho i alle bøkene sine og det ho eiles skreiv stridde for manglane i samfundslivet og det skeive og skakke som ho vilde ha retta på. Ho får eit godt ettermæle av dei som kjende henne best.

«Nord-Trøndelag», Steinkjer,
5/9-39. nr. 102.

Fru Sigrun Okkenhaugs gravferd

i går ble en sjelden vakker og gripende sørgehøgtid. I det aller vakreste sensommervær foregikk gravferda fra Okkenhaug kapell. Kapellet var vakker pyntet med bjørk og sommerens fagre blomster.

Ved orglet spilte avdødes sønn, komponisten Paal Okkenhaug. Ingrid Vasseljen sang «Våren» av Grieg og deretter sang forsamlinga «Jesus, det eneste».

Prost Hauge hodt en gripende tale ut fra Rom. 8, 28: Alle ting tjener den til gode som elsker Gud.» Det er vanskelig for oss å forstå dette, sa presten, at kjærlighetens Gud skulle ta henne fra alle disse barna som hun var så mye for, fra mannen, fra hennes rike og store arbeidsfelt. Et av de vakreste trær i Innherreds-skogen er falt overende.»

Han takket til slutt for hvad hun var og hva hun gav.

Etter talen ble sunget «Den siste skilnad er vel sår».

Prosten la krans på båra fra Frol sanitetslag, hvis formann fru Okkenhaug var. Fra grenda ved Bakkehuset ble nedlagt krans ved lærer Dillan, som også la krans på fra mållaget med takk fr alt hennes arbeid for nynorsk reising. En av naboene la krans på frå Okkenhaug-grenda. Fru Eik Næss la krans på fra Trøndelag og Møre krets av Norske Kvinners Sanitetsforening. I varme, vakre ord bragte hun er takk fra 42000 medlemmer som kretsen har, for hennes innsats for sanitetsarbeidet. Hun syntes uundværlig. Men «den som dør i sol och säng, han lever fast han dör». Fru Gunda Skjerve la på krans fra Steinkjer venstrekvinnelag. Fra Forfatterforeningen ble lagt krans på med takk og farvell, av dikteren Louis Kvalstad, som også la en bukett roser på båra fra forfatteren Inge Krokann.

Fru Louise Heimbeck sa med hjertelige ord takk og farvell fra Frol husmorlag. Fra Trønderlaget og fra «Jul i Trøndelag» ble pålagt krans ved insp. Lingård. Elers var det lagt en masse signerte kranser på båra.

Etter kranspålegginga sang Ingrid Vasseljen «De hundre fioliner».

Prosten leste Fadervår, og den blomstersmykkede båre ble båret ut av avdødes sønner og bror.

I sørgetoget deltok slekt, venner og naboer.

Sigrun Okkenhaugs begravelse.

Fru Sigrun Okkenhaug blev mandag eftermiddag stedd til hvile på Okkenhaug kirkegård. Det var usedvanlig stor deltagelse. Fra tidlig om morgenen var gårdstunet på Okkenhaug fylt av mennesker som skulde følge henne på hennes siste ferd. Mange var langveis fra. Ved sørgehøytidelighetens begynnelse i kirken var den fylt til siste plass. I kirken var det et veld av blomster og kranser.

Høytideligheten i kirken blev åpnet med Benedictus av Max Reger med avdødes sønn Paul Okkenhaug ved orglet. Sangerinnen Ingrid Vasseljen sang Våren av Grieg. Etter salmen Jesus det eneste, holdt prost Hauge tale over Romerbrevet 8—28: Alt tjener den til gode som elsker Gud. Etter talen sang sørgeskaren Den siste skildnad er vel sår. Det blev lagt en rekke kranser på båren. Fra Frol Norske Kvinners Sanitetsforening ved prost Hauge, fra naboer ved Bakkehuset og fra mållaget Andvake ved lærer Dillan, fra naboer i Okkenhaug krets ved gårdbruker Severin Matberg, fra gamle naboer i Nordbygden ved lærer Munkeby, fra Trøndelag og Møre krets av sanitetsforeningen ved fru Eik Nes, fra Steinkjer venstrekvinnelag ved fru Gunda Skjerve, fra Den Norske Forfatterforening og fra Inge Krokan ved forfatteren Louis Kvalstad, fra Jul i Trøndelag og Inntrønderlaget ved inspektør Arne Lindgard, fra Frol Husmorlag ved fru Louise Heimbeck. Videre såes på båren kranser fra Bruborg Helselag, Levanger og Omegns kvinneverd, Frol venstrelag, Bondeungdomslaget i Levanger og Innherad Helseheim. — Prost Hauge forrettet ved alteret. Ingrid Vasseljen sang tilslutt De hunde violiner og til tonene av Innledningskyriet til Bachs h-moll messe blev båren ført til graven av fem av Okkenhaugs sønner og hennes bror.

Sigrun Okkenhaugs begravelse.

Sigrun Okkenhaug ble i går gravlagt på Okkenhaug kirkegård under usedvanlig stor deltagelse. Tunet på Okkenhaug var fra tidlig på formiddagen fylt av slekt, venner og granner som kom for å følge henne på hennes siste ferd. Da sørgehøytideligheten tok til i kirken, var den fylt til siste plass, og det var et veld av kranser og blomster. Mange folk var kommet langveis fra for å si henne farvel og legge en krans på båren.

Sørgehøytideligheten blev åpnet med Benedictus av Max Reger med avdødes sønn Paul Okkenhaug ved orglet. Sangerinnen Ingrid Vasseljen sang Våren av Grieg. Etter salmen «Jesus det eneste» holdt prost Hauge en gripende tale: Alt tjener den til gode som elsker Gud. Etter talen blev sunget «Den siste skildnad er vel sår». Det blev lagt en rekke kranser på båren, bl. a. fra Frol NKS, fra granner ved Bakkehuset, fra mållaget Andvake, fra Trøndelag og Møre krets av NKS, fra Steinkjer venstrekvinnelag, fra Den norske Forfatterforening, fra Jul i Trøndelag og Inntrønderlaget, fra Frol husmorlag.

Prost Hauge forrettet ved alteret. Til slutt sang Ingrid Vasseljen «De hundre violiner», og til tonene av «Innledningskyriet» til Bachs h-moll messe blev kisten båret til graven av fem av Okkenhaugs sønner og hennes bror.

Midaros, 5/9-39. nr. 208

Sigrun Okkenhaugs begravelse.

Sigrun Okkenhaug ble i går gravlagt på Okkenhaug kirkegård under usedvanlig stor deltagelse. Tunet på Okkenhaug var fra tidlig på formiddagen fylt av slekt, venner og granner som kom for å følge henne på hennes siste ferd. Da sørgehøytideligheten tok til i kirken, var den fylt til siste plass, og det var et veld av kranser og blomster. Mange folk var kommet langveis fra for å si henne farvel og legge en krans på båren.

Sørgehøytideligheten blev åpnet med Benedictus av Max Reger med avdødes sønn Paul Okkenhaug ved orglet. Sangerinnen Ingrid Vasseljen sang Våren av Grieg. Etter salmen «Jesus det eneste» holdt prost Hauge en gripende tale over Romerbrevet 8, 28: Alt tjener den til gode som elsker Gud. Etter talen blev sunget «Den siste skildnad er vel sår». Det blev lagt en rekke kranser på båren. Fra Frol NKS ved prost Hauge, fra granner ved Bakkehuset og fra mållaget Andvake ved lærer Dillan, fra granner i Okkenhaug krets ved gårdbruker Severin Matberg, fra gamle granner i Nordbygda ved lærer Munkeby, fra Trøndelag og Møre krets av NKS ved fru Eik-Næss, fra Steinkjer venstrekvinnelag ved fru Gunda Skjerve, fra Den norske Forfatterforening og fra Inge Krokann ved forfatteren Louis Kvalstad, fra Jul i Trøndelag og Inntrønderlaget ved inspektør Arne Lindgard, fra Frol husmorlag ved fru Louise Heimbeck. Det såes ellers en hel del kranser bl. a. fra Bruborg helselag, Levanger og omegns kvinneverd, Frol venstrelag, Bondeungdomslaget i Levanger og Innherad helseheim.

Prost Hauge forrettet ved alteret. Til slutt sang Ingrid Vasseljen «De hundre violiner», og til tonene av «Innledningskyriet» til Bachs h-moll messe blev kisten båret til graven av fem av Okkenhaugs sønner og hennes bror.

«Aastland», Hamar, 7/9-1939
nr. 31

Sigrun Okkenhaug.

Sigrun Okkenhaug døyde brått onsdag 30. august, få dagar før ho skulde fylla dei 50 år.

Med henne har den nynorske bokmannsflokken mist ein pen som var verd å rekna med. Ho skreiv ikkje berre bøker, men var mykje med i ordskifte i blada, og gjorde seg elles gjeldande på ymis vis. Det var eit livsdugeleg menneske som rakk å få sett merke etter seg den tida ho levde, både med kunsta si og med arbeidet i heimen for den store huslyden sin.

"Inntrøndelagen", Steinkjer, 6/9-1939. nr. 102.

Sigrun Okkenhaugs gravferd.

Så har ei framstående kvinne i Innherad, Sigrun Okkenhaug funne siste kvilestaden, ho vart gravlagt på Okkenhaug kyrkjegård mandag under uvanleg stor deltaking. Slekt, vener og naboar samla seg frå tidleg om morgonen i det fine solskinsveret på tunet på Okkenhaug, og det vart ei gripande syrgjehøgtid. Kyrkja var fylt til siste plass då syrgjehøgtida tok til, og kista var heilt dekt av kransar og blomar. Mange hadde og kome langveges frå for å leggja ein krans på båra.

Ved orglet spela Paul Okkenhaug, son av avlidne, Benedictus av Max Reger. Songarinna Ingrid Vasseljen song «Våren» av Grieg, og møtelyden song «Jesus det eneste». Prost Hauge tala gripande og trøystande ut frå eit bibelord i Romarbrevet 8, 28: «Alt tenner den til gode som elsker Gud». Det kan vera vondt for oss å skynda dette, at ei so evnerik kvinne og omsorgsfull mor skulle bli riven bort midt i arbeidstida frå det store arbeidsfeltet og frå sine kjære. Men det var vel ei meining med det og. Til slutt takka han for hva ho hadde vore og det ho hadde gitt. Etter talen vart sunge «Den siste skilnad er vel sår».

Det vart lagt ned mange kransar på båra. Frå Frol Sanitetslag ved prost Hauge, frå grannar ved Bakkehuset og frå mållaget ved lærar Dillan, frå grannar i Okkenhaug krins ved gårdbrukar Ševrin Matberg, frå gamle grannar i Nordbygda ved lærar Munkeby, frå Trøndelag og Møre krins av N. K. S. ved fru Eik Næss, frå Steinkjer venstrekvinnelag ved fru Gunda Skjerve, frå Den Norske Forfatterforening og frå Inge Krokann ved forfattern Louis Kvalstad, frå «Jul i Trøndelag» og frå Inntrønderlaget ved inspektør Arne Lindgard, frå Frol husmorlag ved fru Louise Heimbeck med vakre minneord og takk for det ho hadde gjort.

Elles var det fleire signerte og usignerte kransar m. a. frå Bru-

borg helselag, Levanger og Omegns kvinneråd, Frol venstretræl, Bondeungdomslaget i Levanger og frå Innherad helseheim.

Prost Hauge forretta ved alteret. Til slutt song Ingrid Vasseljen «De hundre violiner», og til tonane av «Innledningskyriet» til Bachs h-mollmesse vart kista boren ut av søner og ein bror.

Det var ei stor mengd som var med i syrgjetoget.

"Frostingen", Frostø, 6/9-1939.
nr. 36

Sigrun Okkenhaug død.

En kjent kvinne i Nord-Trøndelag og ogsaa videre utover, fru Sigrun Okkenhaug, Frol, døde plutselig onsdag, 50 aar gammel. Fru Sigrun Okkenhaug var datter av skolemannen Arne Vestrum og frue. Hun blev gift med Fredrik Okkenhaug. De drev i noen aar en gaard ved Skaanes til de overtok Okkenhaug øvre, som de i vinter overdrog til eldste sønnen og flyttet til Levanger.

Sigrun Okkenhaug begynte tidlig aa sysle med litterære arbeider ved siden av husarbeidet. Hun har gitt ut en rekke bøker og hadde oparbeidet sig et kjent forfatternavn. Hun har ogsaa skrevet en rekke noveller for ukeblader og dagspressen.

Hun var ogsaa meget sosialt interessert og deltok med stor interesse bl. a. i sanitetsforeningens arbeide. Hun var for tiden form. i Frol sanitetsforening og Levanger og omegns kvinneraad. — Hun var ogsaa meget benyttet som foredragsholder og opleser.

Sigrun Okkenhaug var en rikt begavet kvinne, hun hadde paa gangsmot og initiativ naar det gjaldt ting hun interesserte sig for. Hennes tidlige bortgang vil vekke vemod og sorg i vide kretser.

"Nordtrønderen", Namsos, 6/9-39.
nr. 103

To nynorske forfattarar gått burt.

Nyss vart Oskar Bråten revønt burt. Og no att Sigrun Okkenhaug. Nett no hadde vi så sårt bruk for desse to i den nynorske bokheimen.

Begge vart brått revit burt i sine beste arbeidsår, Sigrun Okkenhaug berre 49 år gamal.

Livet hennar Sigrun Okkenhaug har vore ein einaste lang arbeidsdag, først for heimen, så for alle gode sosiale tiltak og ikkje minst for Norsk bokheim.

I dei siste åra leverte ho ein rekke bidrag til pressa, alltid vel-skrøyne. Nordtrønderen har og hatt fleire artiklar av henne dei siste åra.

Men mest blir ho sakna mellom norsk skoleborn. Ho skjønna så godt borna, og difor vart bøkene hennar gullgruvor for dei. Triologien «Helga», «Ut i verda» og »I vika», vart lesne som ingen andre i skoleboksamlingane.

Det var det med fru Okkenhaug at ho skreiv ikkje berre for publikum, nei ho hadde noko godt ho ville fortel. Og nett difor vil ho bli så mykje sakna mellom oss alle.

Karakteristisk er den helsinga ho fekk nokre få dagar før ho døydd frå ein heil skoleklasse på Nordmøre: «Kjære Sigrun Okkenhaug, no får du nøyta med å skriva ei ny bok».

Eit rikt og intenst liv er brått slutt, ei gåverik og varmhjarta kvinne fall på sin post. Fred over Sigrun Okkenhaugs minne.

Johs. Hovig.

"Lingens Blad", Finnsnes,
5/9-1939. nr. 57

Sigrun Okkenhaug død.

Den kjente og avholdte forfatterinne Sigrun Okkenhaug, er død 50 år gammel. Hun var datter av den kjente rektor, Arne Vestrum, og gift med gårdbruker, Fredrik Okkenhaug.

"Trøndelagen", Steinkjer, 13/9-1939. nr. 105.
"Norsk Tidend", Oslo, 7/9-1939. nr. 36.

Sigrun Okkenhaug.

Solveig Steinnes Lone, som var godt kjend med Sigrun Okkenhaug, skriv i Norsk Tidend dette skjønnsame minneskillet.

Det er underleg å tenkja på at denne sterke djerve livsglade kvinna er borte. Etter henne blir det eit tomrom.

Det er eit vers av Vinje som tonar og tonar i meg desse dagane når eg tenkjer på henne:

Det var som ingen kunne fanga og slå dei endefram i slag, men at til grunn dei måtte ganga som for Guds eige andedrag.

Guds eige andedrag nådde henne nett i ei tid då vi meir enn noko anna tid står ferdige til å seia: Sæle er dei døde.

Når det går ei tid, så vil det visa seg om dødstimen hennar fall jamt med at timeglasets rann ut for ein viktig bolk i saga om den europeiske kulturen og sivilisasjonen.

Ikkje for det, ho Sigrun Okkenhaug var ikkje den som ynskte å sleppa vera vitne til der lagnad som er etla verda og det norske folket og hennar eigne. Ei mor som har born å hjelpe og verna, vil gjerne stå på post så lenge ho trur ho kan vera til nytte, og ho Sigrun var ikkje den som ikkje gjerne ville sjå kvar dei skulle bera av med den utviklinga og den striden vi er oppe i.

Men no er ho lagd til kvile på gravstaden ved kapellet på Okkenhaug tett ved heimegarden. — Det er høgt og fritt der. Det er utsyn derifrå, og no angar det haust or skogen.

Det er på Okkenhaug ho Sigrun har stridd størsteparten av sitt livs strid. Ho kom dit som «ungkona» då ho var 18 år, — 15 år før mannen hennar tok mot farsgarden. Nokre av desse 15 åra budde dei på eit småbruk

som heiter Lunet, — ho prøvde såleis i desse åra både ungdoms- og småbrukarkår, — og i desse 15 åra fekk ho og dei fleste av dei 10 borna sine. I denne tida skreiv ho og dei fyrste bøkene sine. Når eg tenkjer på dette, så må eg koma i hug bjørka som gror opp av ei trong klovra i sjølv fjellveggen, — og lel kan vera så uendeleg vakker med slik sus og song i lauvet. Ja, livet er stridt og livet er rikt, og livet er vakert. Og ho Sigrun var eit menneske med dygder og lyte, ho var som ei harpe der alle livsens tonar fann klangbotn, og der dei beste og finaste fekk tona attende og sitja att i lufta.

Sigrun Okkenhaug var sterk og djerv og livsglad. Og det trongst. For etter dei 15 åra, tok ho og mannen mot farsgarden hans, — midt i den dyreste tia — i 1922. Og hadde det vore stride år før, så vart det ikkje mindre stridt no, med mykje skuld, høg rente og sigande vareprisar.

Ein av sønene hennar fortel at han har aldri set mor si i dårleg humør. Og det seier ikkje lite, med det arbeidspresset, med det ansvaret for og stellet med den store barneflokk og det store hushaldet, og alt det som elles fell på ei humør på ein stor gard.

Men ho Sigrun skreiv, og det var nok ein herleg ventil. Då dei budde i Lunet, og borna i kveldinga før dei la seg sette stova på ende med å laga jarnvegstog av stolane, og liknande som born kan finna på, — då kunne ho Sigrun sitja og skriva. Elles haude ho den vanen at ho stod opp og byrja skriva i 4—½-tida om morgonen. Når so den tida kom at folk på garden måtte opp, var det å byrja med den materialistiske delen av tilværet.

Ho skreiv mykje. I dei stste tjuv åra skal det ikkje vera langt

ifrå at ho har skrivne ei bok om året, og stundom har det kanskje slumpa ho har hatt to. Og i aldri so lange tider har vi ikkje kunna opna eit nynorsk julehefte utan å finne noko av henne der, og ho har vore ein viss medarbeidar i mange andre julehefte og. Og så har ho skrivne forteljingar i vekeblad og kvinneblad og ho har skrivne innlegg i dagspressa. Utan om dei litterære interessene sine var ho sterkt oppteken av økonomiske og sosiale problem i det heile og serleg for landsbygda. Ho var med i helse- og sanitetslag, ho hadde kommunale tillitsyrke, ho las opp og heldt foredrag kring i Trøndelag og ho tok seg ofte av folk som trong hjelp. Ho hadde eit rikt hjartelag og var ikkje sein om å gjera hjartelaget om i handling når ho totte det trongs.

Eit sers fint auga hadde ho for born, og i borne- og ungdomsbøkene sine har ho råka ein tone som born likar. Dei er mellom dei mest lesne bøkene i skuleboksamlingane kring i landet.

Den økonomiske tyngsla var eit meinbægje for forfattarskapen hennar. Ho måtte skriva så mykje for å hjelpa til å halde det gåande med den skuldtyngde garden og den store barneflokk. Ho fekk ikkje den tida og freden ho gjerne ville ha til å gjera større arbeid.

For resten — kva veit vi. Ho hadde kanskje sin største styrke i småfortellingane som ho sleit av seg mellom tid og time, og som tidt var slik at dei kunne få tårene til å tippa på vaksne karar. — Men eg veit at ho sjølv ville lenger, og at ho ikkje totte at ho nådde dit ho ville.

Sigrun Okkenhaug var fødd 10. september 1889 og vanta såleis 12 dagar på 50 år då ho døydde. Ein finn spådde henne eingong at dersom ho levde til ho vart 50 år skulle ho bli rik. Men ho var rik. Ikkje på gods og gull, men på alt som skal til for å bli eit menneske med den rette livsens songbotn.

Verda rasar vidare, men ved grava hennar Sigrun Okkenhaug, der angar det haust frå skogen, og liene står snart i haustskrud føre vinteren. Og dei ymse årstiene vil syngja sine serelgne songar over grava. Ho kjende desse songane så godt. Ho treiv

og hugge i kvardagen.

Solveig Steinnes Lone.

av og til ein av dei ut or lufta og gjorde han til eit dikt til lyfting